TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Ilmoitushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistoväreillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja uimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 45 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI. BOX 99, ASTORIA, ORE.

Tärkeä tehtävä washingtonilaisille

Kuten ennen olemme jo kertoneet, on sosialistipuolue Washingtonin valtiossa pannut alulle kahdeksan tunnin työpäivälakiesityksen, jonka äänestykselle saamiseksi tarvitaan 37,760 allekirjotusta. Nyt ilmotetaan sikäläisestä puolueen valtiovirastosta, että allekirjotuskaavakkeet ovat lähetetyt jokaiselle osastolle ja yleisjäsenelle allekirjotusten keräämistä varten. Kaikkialla olisi siis viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin jokaisen äänestäjän allekirjotuksen hankkimiseksi listoille, jotta kahdeksan tunnin työpäivälakiesitys saadaan jälleen äänestykselle.

Washingtonilaiset kai käsittävät ilman pitemmittä selityksittä, miten tärkeä seikka tässä on kysymyksessä. Kahdeksan tunnin työpäivälain saaminen sikäläisillä työmailla on osottautunut mahdottomaksi kaikilla muilla keinoilla. Mutta se saadaan verrattain vähillä vaivoilla lainlaadinnallista tietä. Se on tie jolla ei porvareilla ole mahdollisuutta turvautua kuularuiskuihin, eikä työväestöllä ole pakko mennä lakkon ja joutua kiristämään suolivyötään.

Jokainen voi hankkia jonkun allekirjotuksen ja huolehtia sitte, että yksikään työläinen ei äänestä lakia vastaan, vaan antaa äänensä sen puolesta.

Miten katkera olikaan viimekesäinenkin lakko, samoin kuin jokainen sitä ennen käyty lakkotaistelu! Ja entä tulokset? Tuskin mitään käytännöllista, ei juuri mitään sellaista, joka ollenkaan vastaisi niitä uhrauksia ja kärsimyksiä, joita taisteluun osaaottaneet saivat osakseen.

Allekirjotuksia voivat antaa vain sellaiset, jotka varmaan ovat registeeranneet, sillä muut ovat sakon uhalla kielletyt kirjottamasta nimeään listalle. Sitte kun listat ovat täydet (niin paljon nimiä kuin niille kultakin paikkakunnalta voidaan saada) ovat ne todistutettavat oikeiksi asianomaisten kunnallisvirkailijain luona ja lähetettävä puolueen valtiovirastoon Everettiin, jossa niiden pitää olla viimeistään heinäkuun alussa.

Toivottavasti jokainen osasto täyttää tässä suhteessa velvollisuutensa ja ryhtyy käytännölliseen toimintaan, sillä ensi syksyn vaaleissa on mitä suurin mahdollisuus saada tämä esitys laiksi.

Washingtonin suomalainen valtiosihteeri antanee tarkemmat selitykset asian käytännöllisestä puolesta.

Unionistisen politiikan rappeutuneisuus

Me olemme jatkuvasti selittäneet, miten rappeutunutta on unionistien politiikka, jonka mukaan työväestön on äänestettävä "hyviä miehiä, huolimatta puolueista." Turmiollisempaa ja ilettävämpää toimintaa ei työväenliikkeen keskuudessa voisi olla kuin on se gompersismin poliittinen kulmakivi, joka perustuu ajatukselle: "Palkitse-ystäviä ja-rankaise-vihollisia".

Lukijamme ovat tästä seikasta niin selvillä, että enempää ei siitä enää tarvitsisi puhua, mutta kun nyt on niin sattuva esimerkki käytettävänämme, niin emme malta olla siihen viittaamatta. Tarkotamme Seattlessa joku päivä sitte toimeenpantuja nimitysvaaleja, joissa unionistit hävisivät auttamattomasti. Me emme tarkota sanoa, että työväestö hävisi, sillä työväestöllä ei ollut mitään hävittävää, oli ainoastaan yksi ehdokas, joka olisi ollut kannatuksen arvoinen, sosialisti Cassidy, mutta me tarkotamme sanoa, että unionistien poliittinen toiminta meni aivan kuin lumi kuumilla kivillä, sillä ei ollut mitään merkitystä.

Majuriksi koetettiin unionistien toimesta suosittaa nykyistä virassaolevaa Hiram H. Gilliä, ja erikoisesti asetuttiin vastustamaan Ole Hansonia, joka oli mustimpien taantumuksellisten ehdokas. Mutta siitä huolimatta hävisi Gill ja Hanson tuli valituksi ehdokkaaksi. Ja tämä kaikesta siitä huolimatta, että Hanson oli jo etukäteen selittänyt, että hän ei tule sallimaan unioita eikä mitään oikeuksia työväestölle. Gill oli politikoinut, menetellen mitä kavalammin, esiintyen m.m. jonkinlaisena marttyyrina, joksi muka oli joutunut työläisystävällisyytensä takia. Kaikki se luonnollisesti oli vain teeskentelyä.

Mistä on löydettävä syy siihen, että unionisteilla ei ollut mitään voimaa vaaleissa, vaikka Seattle on kunnollisesti järjestetty kaupunki ja sen uniot toimivat sangen ripeästi, voidaanpa sanoa, ripeimmin kuin yhdenkään lännen kaupungin työväestö?

Syy on siinä, että työväestö ei usko sellaiseen selkärangattomaan politiikkaan, jota unionistit harjottavat. Teollisesti niin voimakkaat uniot ovat poliittisesti täydellisesti porvaripolitikoitsijain talutusnuorassa, joten työväestö käsittää, että niiltä ehdokkailta, joita porvaripuolueitten listalla on, ei ole mitään odotettava, eikä se siis äänestäkään unionsa antamien neuvojen mukaan.

Mihinkään muuhun tulokseen ei voida tulla sellaisella kaikkialle hapuilevalla toiminnalla, jolta puuttuu itsenäinen katsan tokanta ja vakaumus kokonaan. Työväen politiikka, joka ei perustu luokkaeduille, on rappeuttavaa ja taannuttavaa, kuten tämän maan unionistien politiikka on ollut aina. Siltä ei ole vielä milloinkaan saatu ottamisen arvoisia tuloksia, eikä tulla saamaankaan. Päinvastoin se on omiaan pitämään työläisiä siinä uskossa, että koko poliittisella toiminnalla ei olekaan mitään merkitystä.

Nämä unionistien poliittiset kuperkeikat antavat syndikalisteille mitä parhaan aseen työväenliikettä vastaan. Oikeastaan ei olekaan mitään muuta maaperää koko syndikalistiselle liikkeelle, kuin unionistisen liikkeen rappeutuneisuus. Se ei vastaa tarkotustaan ja siksi työväestö ajautuu syndikalismiin, jossa porvaristo sitä käyttää aseenaan, vainoten ja rääkäten sitä mitä kamalammin.

Seattlen työväestö pitäisi jotenkin saada hereille siitä unesta, johon gompersismin vanavedessä kulkevat johtajat ovat sen tuudittaneet. Ennen ei ole mitään toivoa mistään. Mutta nykyisin se herättäminen ei ole helppoa, sillä vallitseva tilanne on antanut kaikki aseet porvareille. Kun melkein jokainen unionistisen liikkeen johtaja on porvarien palveluksessa, joko palkalla tai ilman, niin tietysti tulevat tulokset olemaan sen mukaisia työväestölle.

MAILMANKATSOMUKSIA

EI OIKEUDET, VAAN VAIKEUDET.

Lehtemme edellisessä numerossa julaistuun toveri Leinon kirjotukseen: "Butten työläisten järjestymispyrkimykset", on päässyt pujahtamaan paha virhe. Viimeisen edellisen paragrafin loppuosassa sanotaan: "Tavattomat ovat oikeudet siellä toiminnan esteenä", pitäisi olla, "Tavattomat ovat vaikeudet" jne.

IHANAA ON SYÖDÄ ISÄNMAAN PUOLESTA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 23, 1918, as required by section 19 of the act of Oct. 6, 1917.

Meille on julkaistavaksi lähetetty seuraava asiakirja:

"Vigilantit — niiden kynäilijäin järjestö, jotka käyttävät aikansa ja kykynsä sodan voittamiseksi — antoivat tuonnottain 'vehnättömät ja lihattomat' päivälliset runsaasti sadalle vaikutusvaltaiselle newyorkilaiselle Harward klupissa. Äkillisen sairastumisen takia ei Theodore Roosevelt, jonka olisi pitänyt esiintyä illan puhujana, voinut tilaisuuteen saapua. Toisia puhujia esiintyi, ja heidän sanansa sekä puhumistapansa riitti poistamaan kaikki epäilykset siitä, etteivätkö Amerikan kirjailijat sotaa kannattaisi ja koettaisi parastaan, kunnes se on voitettu.

"Monessa suhteessa päivälliset olivat huomattavat. Siinä tilaisuudessa noin 400 kirjailijaa ja taiteilijaa sitoutui palvelemaan maatamme ilmaiseksi ja palkattomasti siihen saakka, että sota voitetaan. Samanlaisten kykyjen sitomiseksi palveluksessa Saksassa, on Saksan hallitus käyttänyt monet vuodet aikaa ja suuret summat rahaa, sirotellut eläkkeitä ja etuoikeuksia, kohottanut miehiä luokkansa yläpuolelle ja luonut varsinaisen nöyränkaisten kirjailijain ylimystön. Vigilanttien päivällisillä vallinnut innostus on todistuksena siitä, että kansanvallan ei tarvitse muuta kuin ilmaista tarpeensa, niin sille kirjallisuus ja taide jo rientävät tarjoamaan palvelustansa. Yhtä rohkaiseva oli se päivällisillä ilmennyt seikka, että tuhannet sanomalehdet halusta julkaisevat näiden isänmaallisten kirjottajain tuotteita, siten levittäen ne noin 50 miljoonaiselle lukijakunnalleen.

Amerikka, joka voi saada avukseen sellaiset miehet ja sellaiset keinot millä levittää moisten miesten sanoja, on turvattu. Vaikka sotaa kestäisi sata vuotta, Amerikkaa ei voida voittaa. Se tahtoo päästä voittoon, ja sillä on miehet, jotka kykenevät tuota tahtoa terästämään julistamalla puolueetonta, lahjomatonta isänmaallisuutta kautta maan."

Tuo asiakirja ei kaipaa pitkiä selityksiä.

Kourallinen — "runsaasti sata" — New Yorkin vaikutusvaltaisinta rahamiestä, syöttelemällä muutamaa kouralliista — "noin 400" — kirjailijaa ja taiteilijaa, uskoo tuhansien sanomalehtiensä avulla voivansa pitää puolet tämän maan väestöstä niin vallassaan, että nykyistä "hyvinvointia" saattaa jatkua vaikka sata vuotta. Niin turvattu on tämä maa rahavallalle, vigilanttien mielestä!

RIKOLLISIA AINEKSIA PUOLUEESSAMME?

Porvarilehdet ovat kertoneet meidän puolueemme olevan kokoonpannun "murhaajista, roistoista ja huligaaneista." Toisin ajoin, ollessaan vähän kohtuullisempia törkeyksien laskettelemisessa, väittävät ne, että puolueemme on vaan yliämainituilla laatusanoilla nimitettävän ihmisaineksen kyllästyttämä. Me kyllä tiedämme, minkä verran noissa väitteissä on perää, ja tiedämme antaa niiden levittäjille ja värkkääjille oikean arvonsa, nimittäin sen, mikä annetaan panettelijoille, kelmeille ja holtitonsuisille valehtelijoille.

Vaikka eihän savua ilman tulta, eikä sääntöä ilman poikkeusta. Saattaa löytyä joku yksityistapaus porvarien syytöksen siemeneksi. Ei voi aina tietää kunkin jäseneksi pyrkivän entisyyttä, eikä sitäpaitsi ennen tehty rikos lainkaan mukaan saa olla esteenä kansalaisoikeuksille; jollaisiin minä lukisin sos.-dem. puolueen jäsenyyteen pääsyn. Jos henkilö on rötöksensä yhteiskunnan kanssa sovittanut, on hän täysiarvoinen kansalainen ja vielä varmemmin silloin, jos hän todella aikoo parantaa elämänsä, jollaisen aikomuksen merkkinä on pidettävä myöskin juuri hänen pyrkimystään ankarakurisen puolueemme jäseneksi.

Tosin tässäkin voidaan erehtyä. Saattaa löytyä sellaisen yleisen säännön poikkeuksia.

Niin kävi esim. Helsingissä, jossa kesällä yleisen jäsentulvan aikana pääsi puolueeseemme tunkeutumaan Helsingin Sanomain vakituinen avustaja (mahdollisesti aputoimittaja) kirjailija Lauri Sauramo. — mies, joka aikoinaan on istunut pitkät ajat siellä, missä yhteiskunta opettaa hairahtuneille jäsenilleen ihmistapoja. Tämä herra ei ollut ihmistapoja oppinut. Hän jatkoi tekoja, jotka ovat sukulaisuudessa sovittamansa rikoksen kanssa: urkki ja kavalteli paikallisten järjestöjen päätökset isäntänsä Helsingin Sanomain tietoon, joka julkaisi ne makupaloinaan. Kun sitte lopuksi päästiin asian perille, niin mies poistettiin heti Helsingin kunnallisjärjestön kokouksesta, jossa hän parhaillaankin oli inhottavaa peliään harjottamassa.

Niin, saattaa sitä sellaistakin tapahtua, mutta kuten sanottu, ovat ne tapaukset vaan yksityisiä poikkeuksia yleisestä säännöstä ja mikä kuvaavinta: näyttää siltä kuin olisi tällöinkin herraspuolueiden korkeimman johdon sormet mukana pelissä.

Onpa siis totisesti syytä päästä irti "rikollisista aineksista". — Kansan Lehdessä, Josua.

KASVAA LIIAKSI.

Monelle alamittaiselle tuottaa suurta surua, kun ei millään voi "kyynärätäkään lisätä pituuteensa." Mutta paha on sekin, jos pituutta tulee kovin liikaa.

25 vuotias neiti Mabel Johnson, 7 jalkaa 6 tuumaa pitkä, on Pyhän Bernhardin sairaalassa Chicagossa tointumassa kasvun pysäyttämiseksi tehdystä leikkauksesta. Hänen reisiluustaan on poistettu kaksi eri kappaletta. Neiti Johnson on tummatukkainen kaunotar ja harvinaisen vilkas mielenlaadultaan. Molemmat hänen vanhempansa ovat pienikasvuisia.

"Leikkausta voidaan pitää onnistuneena," sanoo toht. Hurley, "mutta mahdollisesti tulee uusi leikkaus välttämättömäksi. Neiti Johnson potee acro-megalia nimistä hyvin harvinaista tautia, jossa kasvu jatkuu keskeytymättä. Tätä tautia tunnetaan ainoastaan noin sata tapausta koko lääketieteen historiassa, ja neiti Johnson lienee ensimäinen, jonka tiedetään sitä sairastaneen Amerikassa."

VIHDOINKIN OMIENSA PARISSA.

Oregonin sosialistipuolueen entinen valtiosihteeri, puolueluopio Victor J. McCone kulkee, porvarilehtien tiedonantojen mukaan, n.s. puolueettomuusliiton järjestäjänä näissä pohjoislännen valtioissa. Ja hänen kehutaan onnistuvan hyvin. Puolueettomuusliitto on porvarillisten viimeisiä keksintöjä sosialistien uhkaavaa vaalitaistelua vastaan. Meidän aikoamme miljoonan dollarin hanke on hälyyttänyt porvarit nostattamaan farmariainekset liikkeelle sosialismia vastaan, luokkataistelun sotkemiseksi.

Porvarien tavallisella liikeälyllä maksattavat he sosialisteja vastaan tarkotetun taistelunsa kustannukset farmareilla itsellään. Jäsenmaksu on 16 dollaria vuodessa, johon myös sisältyy liiton äänenkannattajan tilausmaksu. Järjestäjä saa 4 dollaria päästä; loppu jää vaalirahastoon, jonka pitäisi nousta aipakin yhtä suureksi kuin sosialistien aikoma miljoonan dollarin rahasto.

McConen kertoman mukaan pitää liitto liikkeellä 20 järjestäjää yksistään Washingtonin valtiossa, ja 100 kuuluttaisiin pantavan lisää, jos "oikeaa lajia" miehiä olisi saatavissa — tietenkin yhtä luotettavia periaatteen miehiä kuin titulus McCone. Tärkeänä tekijänä mainitaan, että jokainen järjestäjä tekee kiertomatkansa automobiililla, jolla kaiketi tarkotetaan saattaa hämmästyneen mailman tiettäväksi, että McConellakin on oma "fordinsa".

SUOMEN SENAATTORIEN ELÄKKEET

taitavat vihdoinkin ruveta kuulumaan menneisyyteen. Viime aikoina on siellä hallitusta vaihdettu niin tiheään, että rikkaampikin maa uupuisi maksaessaan eläkkeitä kaikille senaattoriksi nimitetyille ja siitä virasta hetken päästä taas eronneille tai erotetuille. Sentähden on senaattorivirat nyt muutettu n. s. palkkioviroiksi, jotka eivät muitta mutkitta tuota eläkeoikeutta. Kaikkienkin virkamiesten palkka- ja eläkekysymykset tulevat varmaan Suomessa kokonaan uusilla perusteilla järjestettäviksi, jos työväki pääsee pysyväisesti valtaan.

JÄÄDYTYKSEN ARVOA

lihan y.m. ruokatavarain säilytyksessä todistaa se, että luonnon omissa jäädytyslaitoksissa säilytetty liha on pysynyt pilaantumatta vuosituhansia. Siperiasta on napapiirin sisäpuolelta tuontuostakin löydetty esihistoriallisten eläinten, pitkäkarvaisten mammuttien, jäätyneitä ruhoja, joiden liha on vielä ollut syötäväksi kelpaavaa, vieläpä maukasta. Vaikka monta tuhatta vuotta on kulunut noiden eläinten kuolemasta, ovat sekä koirat että ihmiset syöneet niiden lihaa hyvällä halulla ja mitään haitallisia seurauksia tuntematta.

HERRASTELLA SAA

Pietarissa nykyään, vaikka se maksaa rahaa. Associated Pressin kirjeenvaihtaja ilmottaa, että bolshevikien hallussa oleva Pietarin kaupunginneuvosto on säätänyt seuraavat uudet verot:

Yksityisistä automobiileista ja moottoriveneistä $75 hevosvoimalta;
yksityis-ajoneuvoista $250 vuodelta yunä $250 lisää joka hevoselta;
purjehduspursista $500 vuodessa;
kotirista $25 vuodessa;
huutokaupoista $20 saaduista raholsta.

VIIKON VARRELTA

Kevätkirjallisuutemme.

Työväenliikkeen yhtenä tärkeimpänä tehtävänä on kirjallisuuden ja sanomalehdistön avulla levittää valistusta työväestön keskuuteen. Työn raskaan rattaja on pakotettu täydentämään kasvatuksessaan vaillinaiseksi jäänyttä tietopuolisuuttaan ja opinnollisuuttaan jälestäpäin. Ja siihen tarjoaa ainoat välineet työväen kirjallisuus, joka suomenkielelläkin on jo verrattain laaja, vetäen vertoja mailman suurimpienkin maiden työväenkirjallisuudelle.

Erikoistilanteissa julaistaan aina erikoisteoksia, tjoissa käsitellään niitä asioita, jotka kulloinkin ovat mielenkiintoisimpia. Yksi huomiotaherättävimpiä ja kaivatuimpia on kaikkialla n. s. kevätjulkaisu, joka meillä täällä ilmestyy

Vappujulkaisuna.

Vaikka suomalaisen työväestön lukumäärä Amerikassa ei olekaan niin suuri, kuin se on Suomessa, niin siltikin on täällä pyritty saamaan samat vastaavat julkaisut, kuin Suomen työväenliikekin vuosittain antaa. Täällä ilmestyy jouluksi Työmiehen Joulu ja Kalenteri, ja keväällä Vappu. Suomen työväenliikkeen julkaisuja leviää tavattoman paljon, lähennellen menekki jo satatuhatta.

Siinä suhteessa me olemme jälessä. Emme ole vielä kai päässeet kymmenen tuhannen ylitse mutta kuin yhden kerran: muistaakseni Työmiehen Joulua on kerran myyty enemmän kuin kymmenentuhannen painos.

Mutta tämänvuotisesta Vapusta muodostuu teos, jota voidaan myydä toistakymmentä tuhatta kappaletta, jos vain kaikkialla ryhdytään sitä innolla levittämään.

Vappu on saavuttanut hyvin ansaitsemansa paikan kirjallisuutemme joukossa. Sitä tilaavat nekin jotka eivät ole puolueemme riveissä. Samoin kuin sanomalehdistömme, on kevätjulkaisummekin kaikkialla kaivattu teos.

Tämänvuotinen Vappu ei suinkaan jää sisältönsä arvokkuudessa ja ulkoasussa aistikkuudessa entisiä jälemmäksi, päinvastoin voimme sanoa sen olevan niistä edellä. Viimevuotisessa ei esim. ollut kansikuvaa ensinkään, mutta tämänvuotiseen tulee, ja voimme empimättä sanoa sen olevan parhaita niistä mitä Vapun kansikuvina on koskaan julaistu.

✣ ✣ ✣

SISÄLLÖSTÄ voisi jo mainita lukuisia kirjotuksia, jotka ovat saapuneet Vapun toimitukselle. Erikoista huomiota ansaitsevat Karl Kautskyn **"Vappu ja taistelu militarismia vastaan"**, ja Venäjän sosialistisen pääministerin, N. Leninin kirjotus, jossa selostetaan **Venäjän vallankumcuksen tarkotuksia, venäläistä talonpoikaiselämää ja sikäläisiä puoluemuodostumia.** Kirjotukseen liittyy lukuisia kuvia.

Muista kirjotuksista riittänevät toistaiseksi kirjottajien nimet, joiden joukosa näkyy olevan A. B. Mäkelä, F. J. Syrjälä, M. Hahl, Kalle Rissanen, Sulo Syvänen, Adolph Salmi, Lydia Ahola, Arvid Nelson ja muitakin vielä. Ja näiden lisäksi tulee vielä useita kirjotuksia, jotka eivät vielä ole saapuneet, mutta ovat luvissa. Jokaisen puoluelehtemme toimitukset tekevät parhaansa, saadakseen Vapun sisällön mahdollisimman kunnolliseksi.

Kuvitus tulee kirjotuksien mukainen. Useat kirjotukset valaistaan tekstiin liittyvillä kuvilla, ja itsenäisiä kuvia on lukuisia. K. A. Savanto, Arvid Nelson ja F. W. Johnson huolehtivat kuvituksesta.

Kaikkialla sopii nyt huoleti käydä hankkimaan tilauksia, jotta voidaan määritellä painos riittävän suureksi, ettei kukaan jää ilman, kuten viime vuonna oli laita.

Lasten Kevät.

Kun on puhe laajalle levinneistä ja paljon halutuista pikkujulkaisuista, emme saa unohtaa, että **Lasten Kevät**, Toverittaren kevätjulkaisu, on siinä saavuttanut melkoisen maineen. Siitä on otettu jo useina vuosina kaksi painosta ja niin käy tietysti nytkin. Tänä vuonna se ilmestyy kai samoihin aikoihin kuin Vappukin, joten hyvin ennättää Vapuksi kaikkialle. Sen toimittaja, Toverittaren uusi "isäntä", tietenkin huolehtii julkaisun sisällön selostuksista, kunhan nyt pääsee kotiutuman ja alkuun toimessaan.

Yhdenkään työläisperheen lapsen ei pitäisi jäädä vaille **Lasten Kevättä.**

Kirjotuskilpailumme

edistyy paljon nopeammin kuin painokoneet läpäsevät. Nytkin on useita kunnollisia kirjotuksia odottamassa vuoroaan, kun latomossa ei ole joudettu kaikkia latoa, eikä lehdessä olisi mitenkään ollut tilaakaan. Kaikki tulevat kyllä aikanaan julkisuuteen — ne nimittäin joita ei sensuuri ole määrännyt joko paperikoriin, tai odottamaan rauhanjulistusuutisen jukasemista. Sellaisia ei sentään ole montaa.

Tällä kertaa luovun koko arvostelusta, koska en siinä osu paikalleen. Olen saanut nuhteita "Savon Jääkäriltä" ja muiltakin, m.m. eräältä californialaiselta, mutta niitä en päästä julkisuuteen, koska californialainen on tullut itsekin katumapäälle ja koettanut poistaa tekonsa jäljet — käsialansa — tänne lähettämästään leikauksesta — arvatenkin peläten postihallitusta, ja "Jääkäri" on käsittänyt tarkotukseni väärin, joten, kun sen tässä rehellisesti selitän, niin se näin tilanahtauden aikana riittäköön. Minä aioin sanoa, että "Jääkärin" kirjotuksessa oleva otsikko: "Työläisten politikoitsija" ei ollut paikallaan sen viimeisen sanan vuoksi, sillä politikoitsija ei sellainen henkilö ole, jollaista "Jääkärin" kirjotuksessa kuvataan niin onnistuneesti. Se on vaikkapa työväenliikkeen esitaistelija, tai mikä muu, mutta ei politikoitsija, joka on alhaisimpia olioita mitä täältä hurttien ja pinkertonien maasta voi löytää.

✣ ✣ ✣

WASHINGTON JA CALIFORNIA ovat edelleen kunnollisesti mukana, eikä Oregonista voi sanoa muuta kuin että jos kaikki suhteet otetaan huomioon, niin menee pian edelle. Joitakin kirjottajia tekisi mieleni muistuttaa liian pitkistä kirjotuksista, mutta teenpä senkin vasta ensikerralla. Yksi seikka on kirjottajalle edullinen pitkiin kirjotuksiin nähden: niissä saa kirjottaa melkein vaikka mitä, tarvitsematta pelätä että niitä lukee kukaan muu kuin toimittaja — mahdollisesti — ja oikolukija, mutta ne eivät tavallisesti kirjotusta luettuaan muista mitä siinä oli, joten ovat aivan vaarattomia lukijoita. Kun pitkään kirjotukseen saa sattuvan otsikon ja pistää nimensä alle, niin niiden turvissa saa laskea vaikka ihan puhtaasti varastettua, eivätkä kiinnijoutumismahdollisuudet ole kuinkaan suuret.

✣ ✣ ✣

KILPAILUSSA tulee kysymykseen sitkeys ja itsepintaisuus: melkein aina voittaa se joka jaksaa sitkeimmin ponnistella. Mutta näyttää niitä olevan toisellakin tavalla kilpailijoita. Jo pitemmän aikaa on Seattle ollut yksi niitä paikkakuntia, josta ei saa kirjeenvaihtajaa millään ehdolla. Sinne on koetettu saada maksulla ja maksutta, mutta turhaan. Nyt viimeksi kolmisen viikkoa sitte asetti Toverin johtokunta sinne varsinaisesti palkatun uutiskirjottajan, mutta tulos on sama kuin tähänkin saakka: ei sanaakaan. Sellaisesta sitkeydestä kannattaisi antaa ensimäisen palkinnon.

Seattle ei kuitenkaan ole ainoa paikka, josta uutisten saanti näyttää mahdottomalle, mutta kun kaikki seikat ottaa huomioon, niin kyllä se sitkeimmin on ponnistellut pitääkseen Toverin pimeydessä Seattlen tapahtumiin nähden. San Francisconkin se voittaa siinä, vaikka siellekin on koetettu olla verrattain hiljaa: — kuunneltu, ja nähtävästi kadehdittu berkeleyläisiä, jotka meinasivat alussa ajaa kaikki muut kilpailijat pois radalta. Friscoon nähden luulemme päässevämme nyt sentään ratkaisuun, sillä siellä on jo kaksi kirjeenvaihtajaa, ja ehkäpä Seattlestakin vielä saadaan jotakin, kunhan johtokunta pääsee jälleen koolle.

Lehden levittäminen.

Nyt on viikko kulunut siitä, kun alkoi se lahjakirjojen anto lehden tilauksien mukana. Etempää kuin Astoriasta ei vielä juuri olisi ennättänyt tullakaan tilauksia, mutta mikäli täällä toimivasta joukosta voi päättää, tulee tilaajamäärä kohoamaan tämän kolmen kuukauden ajalla tuntuvasti. Seuraavan viikon kuluessa saamme nähdä, missä aletaan toimiin, missä aiotaan tälläkin kerralla jäädä nukkumaan kuten ennenkin.

Juhan-Kustaa.

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKAOHJELMA.

Länsipiirin puhuja, toveri Alfred Hautamäki, puhuu Idahon valtiossa seuraavasti:—

Kellogg, Idaho, helmik. 25 ja sitä seuraavina päivinä.
Enaville, Idaho, helmik. 27 ja sitä seuraavina päivinä.
Cataldo, Idaho, maalisk. 2, 3 ja 4 päivinä.

Sen jälkeen tulee Hautamäki Washingtonin puolelle, jossa Washingtonin s. valtiokomitea järjestää hänen matkansa.

Toveri Alfred Hautamäki on tunnustettu parhaimpien puhujien joukkoon, joten maksaa vaivan mennä Hautamäkeä kuulemaan. Osastot tehkää voitavanne puhetilaisuuksien onnistuttamiseksi. — Myöskin Länsipiirikomitea kehottaa jokaista s. o. osastoa toimimaan toveri Hautamäen puhetilaisuuksien aikana, jonakin sopivaksi katsottuna iltana, niin kut sutut ohjelma-illatsut, joista illatsuista luovutetaan tulot piirimme agitatsionirahastoon. Toveri Hautamäki paikkakunnallenne saavuttuaan antaa osastojen huvitoimikunnille apuaan iltamien järjestämisessä.

Toverillisesti,
LÄNSIPIIRIKOMITEA.

Mistä johtui 8-tunnin työpäivä Idahossa

Maantieteellisen asemansa takia ei Idahon puutavarateollisuus ole saanut osakseen sellaista puumausta kuin rannikkovaltioitten puutavarateollisuus, jonka keinotekoisen puustauksen taakse on asettunut koko porvarillinen sanomalehdistö ja samoin liikkuvakuvanäytännöt, joissa sanoissa ja kuvissa on selitetty, miten nuorella miehellä on tilaisuus saada kunnollista palkkaa 8-tunnin työstä, jota "Setä Samuli" tarjoaa sadoille tuhansille laivan valmistustyöläisille. Tämä tavaton puustaus sai aikaan loppumattoman ihmisvirran rannikkovaltioiden puutavarateollisuuskeskuksiin, vähentäen tuntuvasti sen alan työläisiä sisämaassa.

Jokainen ajatteli, että kuka viitsii tehdä 10 tunnin työpäivää, kun kerran on 8-tunninkin tarjolla, ja vielä paremmalla palkalla. Tästä on ollut seurauksena että rannikkovaltioitten työmarkkinat ovat täyttyneet, vieläpä niinkin, että on tuhansia työttömiä puutavarateollisuuskeskuksissa. Jota vastoin sisämaan puutavarateollisuudessa on asianlaita aivan toisin.

Tuplajuulaisten tinkimätön ja oikeudenmukainen vaatimus lakon uhalla on pannut puutavaraparoonit sellaiseen kiusalliseen asemaan, että siitä on vaikea kunnolleen selviytyä. I. W. W. on ollut ainoa taloudellinen järjestö, joka on koettanut tehdä järjestämistyötä puutavarateollisuudessa. Mutta heikkona järjestönä on sillä tavattoman suuret vaikeudet edessään. Puuttuu selvää, luokkatietoista toimintaa. Puutavarateollisuustyöläisiä on niin tavattoman vaikea saada järjestymään mihinkään taloudelliseen järjestöön. Ja järjestö ilman työläisiä on heikko, siltä puuttuu kokonaan agitatsionivarasto, ei ole varoja millä kustantaa päivittäistä sanomalehteä, luokkatietoista kirjallisuutta, lentolehtisiä, puhujia, luennoitsijoita y.m. Sanomalehdet, puhujat, kirjallisuus, lentolehtiset ja luennoitsijat, mitä sanottu liitto kustantaa, ovat sellaisella epävarmalla kannalla, josta puuttuu selvä luokkatietoinen toimintaohje.

Tällainen raskas sana tuntuu ehkä jonkun kiihkeästi i.w.w.läisen mielestä parjaukselta, mutta sitä se ei ole. Päinvastoin lankeaa syytös sellaisia kohtaan, jotka eivät kuulu sanottuun järjestöön. Tämä taas johtuu puolestaan siitä, että ei ole osattu ennen suunnitella järjestämistyötä tehokkaalla tavalla. Kernaasti myönnän sen, että viime talvena oli järjestämistyö jo sentään mallikelpoisella alulla metsätyöläisten keskuudessa. Mutta luokkatietoisuus ei ole yhden päivän, eikä yhden vuodenkaan saavutettavissa, ei ainakaan metsätyöläisten keskuudessa, siitä on itselläni monivuotinen kokemus.

Ennenkuin lännellä rehottivat kapakat täydessä kukaistuksessaan ei sopinut olla puhettakaan mistään järkevästä järjestäytymisestä. Mutta nyt kun nekin ovat paikoin poistetut, on vähän toivoa saada työläiset järjestymään. Tavallisesti ovat metsätyöläiset poikkeuksia lukuunottamatta, olleet jotenkin vähätietoista väkeä, joka on johtunut heidän epävakaisista työsuhteistaan: eivät ole voineet seurata säännöllisesti mitään työväen sanomalehteä, kun sitä vastoin metsätyöläisten työpaikoilta löytää tavattoman pal-